

Tichučko, deti, ani muk!
Poviem vám príbeh z lesných lúk.
Bude to príbeh rozprávkový
o mravčekoch a o svrčkovi.

Bolo to v lete. Na lúkach
žili si kvietky v šťastných hrách.
Prilietali k nim mušky, lienky,
motýle, vážky, pilné včielky.

Na kraji lesa zámok stál,
no nebýval v ňom pyšný kráľ,
nebýval rytier, či princ malý.
Boli v ňom sýpky, byty, sály

mravčekom z lesných okrajov.
A na lúky a do hájov
každý deň všetci, veľkí, malí,
po potravu sa ponáhľali.

V šumení hmyzu, múch a včiel
sa jasný hlások huslí chvel.
Len čo pohasla nôcka šerá,
spievali husle do večera.

To svrček hral. Len ráno vstal,
už pod bradu si husle dal
a hral už potom bez únavy.
Povážte: bez nôt, všetko z hlavy!

Kto nevypočul by si rád
tie rozspievané husle hrať?
Vábili k tancu. I tie včely
vrtia sa ako na veselí.

Len pilným mravcom nie vôľa
pridať sa k tancu do kola.
Nie že by k hudbe hluchí boli –
povinnosť im to nedovolí.